

[Guldberg.]

hvor mit synspunkt i hvert fald er det, at den er så vanskelig at løse, at det meget næmt kan gå ret så dårligt — for at tale jysk. Derfor er det vigtigt, at den udenrigspolitiske enighed, som kan være til stede, og som jeg tror også har betydning for socialdemokratiet og for den nuværende regering, ikke bliver mere flosset end højst nødvendigt gennem de drøftelser, vi har her.

Arentoft (FP):

Jeg har stor respekt for udenrigsministeren, der meget ofte udtrykker sine standpunkter meget markant. At vi ikke altid er enige, er en anden sag. Respekt for andres mening. Jeg håber, og jeg tror, at det er gensidigt. Derfor skuffer det mig, at udenrigsministeren nævner den berømte telefonsvarer. Nu ikke mere! Jeg troede egentlig, den blev aflivet under flydebatten i tirsdays.

Med hensyn til spørgsmålet om samme stemmевægt i FN nævnte udenrigsministeren, at der er 40 lande, der er mindre end Danmark. Det var sådan set ikke, for at vi skulle få større indflydelse, men for at man kunne få en bedre fordeling, og jeg tror, jeg nævnte i mit første indlæg, at efterhånden som der kommer flere og flere lande, får vi disse grupper, f. eks. den afrikanske gruppe, som faktisk efterhånden får overvægt og dermed kan bestemme hvad som helst. At man slet ikke vil gå ind i overvejelser omkring det emne skuffer mig lidt.

Med hensyn til olieplatformene oplyste udenrigsministeren, at det for så vidt ikke betragtedes som en NATO-opgave, men at man ville lade det blive de 5 landes sag, som var involveret i det. Men når de 5 lande er NATO-partnere, tror jeg sådan set, det ville være en god ting, hvis det gik ind i de samlede NATO-overvejelser. Men det er selvfølgelig ikke noget, jeg kan tage stilling til her.

Mine bemærkninger i det første indlæg om Nordisk Råd gav også udenrigsministeren anledning til at komme med et par bemærkninger om Nordisk Råd, og vi ved jo alle sammen, at det er udenrigsministerens hjertebar. Jeg kunne nok lidt maliciøst tænke mig at bruge udtrykket: udenrigsministerens ømme tå.

Om folkeafstemningen omkring EF er

det fuldstændig rigtigt, som udenrigsministeren opfattede det, at vi skal selvfølgelig kende de nye vilkår.

Med hensyn til Rockall og disse forfærdelige bortførelser mener jeg, at svarene var helt tilfredsstillende på nuværende tidspunkt. For mig er det vigtigste, at vi får peget på disse problemer, og at vi har fået udenrigsministerens ord for, at der også vil blive gjort noget ved disse spørgsmål.

Både udenrigsministeren og hr. Kjeld Olesen talte meget positivt om den danske bistand til de tidligere oprørsbevægelser i de portugisiske kolonier Angola og Moçambique. Det er et af de områder, hvor fremskridtspartiet er meget stærkt imod. At vi sidder her og vurderer, om vi skal hjælpe den ene eller den anden part for skatteydermidler, finder vi helt urimeligt. Det glædede mig, at hr. Brusvang udtrykte sig imod udenrigsministeren på dette punkt.

Til hr. Honoré vil jeg sige, at det er godt, at spørgsmålet om østmagtskibenes, specielt orlogsfartøjernes, stigende aktivitet i danske farvande er blevet bragt ind i debatten. Det var netop sådanne ting, jeg havde i tankerne, da jeg i mit første indlæg nævnte 3. havretskonference og gennemsejlsfarvandsproblemerne og beskyttelsen af olieplatforme i Nordsøen. Denne østmagttrafik må vi under ingen omstændigheder lukke øjnene for, og pressen har gjort og bør gøre endnu mere for at orientere den danske befolkning om det, der foregår lige uden for vore vinduer.

Fra hr. Steen Folke fik vi nogle betragtninger omkring VS' syn på Danmarks ulandsbistand, og det lykkedes hr. Steen Folke at få nævnt ordene profit, imperialister og kapitalister adskillige gange, ligesom hr. Steen Folke fik sat flere store danske firmaer i forbindelse med disse ord. Lad mig derfor til slut udtrykke fremskridtspartiets syn på ulandsbistand i principelt ved at citere en 21-årig århusianers fortolkning af, hvorledes ulandsbistand kan ydes:

„Ulandsforeningen Svalerne er en forening, der er inspireret af den franske humanist Abbé Pierre. Den arbejder i u-landene under devisen „Hjælp til selvhjælp“. Foreningen blev stiftet i 1963 og omfatter i dag ca. 1.500 medlemmer og faddere.

Foreningen er en selvstændig organisation, der arbejder uden tilknytning til politi-